

31989R0120

L 16/19

ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

20.1.1989

РЕГЛАМЕНТ (ЕИО) № 120/89 НА КОМИСИЯТА**от 19 януари 1989 година****относно определяне на общи подробности за прилагането на експортни данъци и такси върху земеделските продукти**

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност,

като взе предвид Регламент № 136/66/ЕИО на Съвета от 22 септември 1966 г. относно създаване на обща организация на пазара на масла и мазнини ⁽¹⁾, последно изменен с Регламент (ЕИО) № 2210/88 ⁽²⁾, и по-специално член 19, параграф 3 и член 20, параграф 3 от него,

като взе предвид Регламент (ЕИО) № 804/68 на Съвета от 28 юни 1968 г. относно общата организация на пазара на мляко и млечни продукти ⁽³⁾, последно изменен с Регламент (ЕИО) № 1109/88 ⁽⁴⁾, и по-специално член 13, параграф 3 от него,

като взе предвид Регламент (ЕИО) № 2180/71 на Съвета от 12 октомври 1971 г. относно общите правила, които трябва да се прилагат спрямо пазара на мляко и млечни продукти в случаи на затруднения при доставките ⁽⁵⁾, и по-специално член 2, параграф 1 от него,

като взе предвид Регламент (ЕИО) № 1603/74 на Съвета от 25 юни 1974 г. относно налагането на експортни такси върху някои продукти на основата на зърнени култури, ориз и мляко, които съдържат добавена захар, в случаи на затруднения при доставките на захар ⁽⁶⁾, и по-специално член 1, параграф 3 от него,

като взе предвид Регламент (ЕИО) № 2727/75 на Съвета от 29 октомври 1975 г. относно общата организация на пазара на зърнени култури ⁽⁷⁾, последно изменен с Регламент (ЕИО) № 2221/88 ⁽⁸⁾, и по-специално член 12, параграф 2 от него,

като взе предвид Регламент (ЕИО) № 2742/75 на Съвета от 29 октомври 1975 г. относно възстановяванията при производството в секторите на зърнените култури и ориза ⁽⁹⁾, последно изменен с Регламент (ЕИО) № 1009/86 ⁽¹⁰⁾, и по-специално член 8, буква а) от него,

като взе предвид Регламент (ЕИО) № 2747/75 на Съвета от 29 октомври 1975 г. за определяне на общи правила, които трябва да се прилагат в случай на затруднения на пазара на зърнени култури ⁽¹¹⁾, изменен с Регламент (ЕИО) № 2560/77 ⁽¹²⁾, и по-специално член 4, параграф 1 от него,

като взе предвид Регламент (ЕИО) № 1418/76 на Съвета от 21 юни 1976 г. относно общата организация на пазара на ориз ⁽¹³⁾, последно изменен с Регламент (ЕИО) № 2229/88 ⁽¹⁴⁾, и по-специално член 10, параграф 2 от него,

като взе предвид Регламент (ЕИО) № 1432/76 на Съвета от 21 юни 1976 г. за определяне на общи правила, които трябва да се прилагат в случай на затруднения на пазара на ориз ⁽¹⁵⁾, и по-специално член 4, параграф 1 от него,

като взе предвид Регламент (ЕИО) № 426/86 на Съвета от 24 февруари 1986 г. относно общата организация на пазара на преработени продукти на основата на плодове и зеленчуци ⁽¹⁶⁾, последно изменен с Регламент (ЕИО) № 2247/88 ⁽¹⁷⁾,

като взе предвид Регламент (ЕИО) № 520/77 на Съвета от 14 март 1977 г. относно налагането на експортна такса за някои видове преработени продукти на основата на плодове и зеленчуци, които съдържат добавена захар, в случая на затруднения при доставките на захар ⁽¹⁸⁾, и по-специално член 1, параграф 4 от него,

като взе предвид Регламент (ЕИО) № 1785/81 на Съвета от 30 юни 1981 г. относно общата организация на пазарите в сектор захар ⁽¹⁹⁾, последно изменен с Регламент (ЕИО) № 2306/88 ⁽²⁰⁾, и по-специално член 13, параграф 2 и член 18, параграфи 4 и 5 от него,

като взе предвид Регламент (ЕИО) № 1650/86 на Съвета от 20 май 1986 г. относно възстановяванията и данъците, приложими спрямо износа на зехтин ⁽²¹⁾, и по-специално член 6 от него,

като има предвид, че Регламент (ЕИО) № 645/75 на Комисията ⁽²²⁾, последно изменен с Регламент (ЕИО) № 3677/86 ⁽²³⁾ относно определяне на общи подробности правила за прилагането на експортни данъци и такси върху земеделски продукти; като има предвид, че опитът е показал, че нови разпоредби следва да бъдат въведени в този регламент; като има предвид, че в интерес на яснотата и административната ефективност, правилата, които се прилагат в тази област, следва да бъдат съответно преработени;

⁽¹⁾ ОВ L 172, 30.9.1966 г., стр. 3025/66.

⁽²⁾ ОВ L 197, 26.7.1988 г., стр. 1.

⁽³⁾ ОВ L 148, 28.6.1968 г., стр. 13.

⁽⁴⁾ ОВ L 110, 29.4.1988 г., стр. 27.

⁽⁵⁾ ОВ L 231, 14.10.1971 г., стр. 1.

⁽⁶⁾ ОВ L 172, 27.6.1974 г., стр. 9.

⁽⁷⁾ ОВ L 281, 1.11.1975 г., стр. 1.

⁽⁸⁾ ОВ L 197, 26.7.1988 г., стр. 16.

⁽⁹⁾ ОВ L 281, 1.11.1975 г., стр. 57.

⁽¹⁰⁾ ОВ L 94, 9.4.1986 г., стр. 6.

⁽¹¹⁾ ОВ L 281, 1.11.1975 г., стр. 82.

⁽¹²⁾ ОВ L 303, 28.11.1977 г., стр. 1.

⁽¹³⁾ ОВ L 166, 25.6.1976 г., стр. 1.

⁽¹⁴⁾ ОВ L 197, 26.7.1988 г., стр. 27.

⁽¹⁵⁾ ОВ L 166, 25.6.1976 г., стр. 39.

⁽¹⁶⁾ ОВ L 49, 27.2.1986 г., стр. 1.

⁽¹⁷⁾ ОВ L 198, 26.7.1988 г., стр. 21.

⁽¹⁸⁾ ОВ L 73, 21.3.1977 г., стр. 26.

⁽¹⁹⁾ ОВ L 177, 1.7.1981 г., стр. 4.

⁽²⁰⁾ ОВ L 201, 27.7.1988 г., стр. 65.

⁽²¹⁾ ОВ L 145, 30.5.1986 г., стр. 8.

⁽²²⁾ ОВ L 67, 14.3.1975 г., стр. 16.

⁽²³⁾ ОВ L 351, 12.12.1986 г., стр. 1.

като има предвид, че експортните данъци и такси образуват част от експортните мита, както са определени по-специално в член 1, параграф 2, буква д) от Регламент (ЕИО) № 2144/87 на Съвета от 13 юли 1987 г. относно митническите задължения ⁽¹⁾, изменен с Регламент (ЕИО) № 4108/88 ⁽²⁾;

като има предвид, че експортните данъци не следва да се прилагат за износ по силата на лиценз, когато възстановяването е установено предварително или определено чрез тръжна процедура;

като има предвид, че някои сделки нямат икономическо значение или се отнасят до много малки количества; като има предвид, че подобни сделки могат да бъдат освободени от експортен данък;

като има предвид, че е необходимо да се уточни датата, която да се вземе предвид за целите на определянето на експортната данъчна ставка, както и държавата-членка, която да събира експортния данък;

като има предвид, че за да се избегнат спекулативни сделки, следва да се вземат мерки, за да се гарантира, че продуктите, за които е била приета експортната декларация, напускат митническата територия на Общността в рамките на разумен срок; като има предвид, че 60-дневният срок, определен за износ, който се ползва от възстановяване, може също така да се прилага и когато се събира експортен данък; като има предвид, че когато този срок е надхвърлен, трябва да се предвидят специални разпоредби, особено в случая на експортни данъци, за да се определят техните ставки;

като има предвид, че задачата на митническите власти се улеснява, ако продуктите, върху които се налага експортен данък, се пренасят според процедура, която е различна от онази, използвана за продукти, върху които не се налага експортен данък; като има предвид, че за тази цел следва да се предвиди продуктите, върху които се налага експортен данък, да се пренасят според външната транзитна процедура на Общността;

като има предвид, че съответните продукти напускат територията на Общността по време на превоз от една точка до друга, следва да се предвидят подходящи разпоредби за възстановяване на въпросния експортен данък, когато продуктите не се внасят повторно в Общността; като има предвид, че за тази цел следва да се прилага Регламент (ЕИО) № 1062/87 на Комисията от 27 март 1987 г. относно разпоредбите за прилагане на транзитната процедура на Общността и за някои улеснения на тази процедура ⁽³⁾, последно изменен с Регламент (ЕИО) № 1469/88 ⁽⁴⁾;

като има предвид, че за експортни лицензи без предварително фиксиране на възстановяването е възможно да е било подадено заявление или да са били издадени преди датата на налагане на експортния данък; като има предвид, че независимо от случаите на

предварително фиксиране, износът на земеделски продукти не следва да се изисква, когато се налага експортен данък; като има предвид, съответно, че следва да се предвиди, че такива заявления за лицензи могат да бъдат оттеглени, или че такива лицензи могат да бъдат отменени по искане на заинтересуваната страна, като внесената гаранция се освобождава;

като има предвид, че мерките, предвидени в настоящия регламент са в съответствие със становището на съответните управителни комитети,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Без да се засягат дерогациите, предвидени в специфичните правила на Общността относно някои земеделски продукти, настоящият регламент установява общи подробни правила за налагането на експортни данъци и такси върху земеделските продукти (наричани по-долу „експортни данъци“), посочени в:

- второто тире на член 20, параграф 1 от Регламент № 136/66/ЕИО,
- член 2, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 2180/71,
- член 1, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 1603/74,
- член 6, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 2742/75,
- първото тире на член 2, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 2747/75,
- първото тире на член 2, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 1432/76,
- член 1, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 520/77,
- член 18, параграфи 1 и 4 от Регламент (ЕИО) № 1785/81.

Член 2

Освен ако не е предвидено друго в настоящия регламент, експортните данъци се налагат за всякакъв износ, постоянен или временен, до местоназначение извън митническата територия на Общността, върху:

- a) продукти, които попадат под член 9, параграф 2 от Договора, независимо дали тяхната опаковка попада под тази разпоредба;
- b) продукти, които не попадат под член 9, параграф 2 от Договора, когато те съдържат компоненти, предмет на експортни данъци, които са попадали изцяло или отчасти под упоменатата разпоредба, преди да са били използвани в производството на изнасяните продукти.

Член 3

1. Експортни данъци не се начисляват по отношение на износ, за който възстановяване е било фиксирано предварително или определено чрез тръжна процедура.

⁽¹⁾ ОВ L 201, 22.7.1987 г., стр. 15.

⁽²⁾ ОВ L 361, 29.12.1988 г., стр. 2.

⁽³⁾ ОВ L 107, 22.4.1987 г., стр. 1.

⁽⁴⁾ ОВ L 132, 28.5.1988 г., стр. 67.

Когато в случая на композитни продукти възстановяване е било фиксирано предварително по отношение на един или повече от техните компоненти, по смисъла на член 8, параграф 3 от Регламент (ЕИО) № 3665/87 на Комисията ⁽¹⁾, освобождаването от експортни данъци се прилага само по отношение на този компонент или компоненти.

2. Освен в случаите, посочени в глава II от Регламент (ЕИО) № 918/83 на Съвета ⁽²⁾, експортни данъци не се начисляват върху:

- а) продукти, които са натоварени в рамките на Общността с цел снабдяване на борда на морски плавателни съдове или на въздухоплавателни съдове, обслужващи международни линии, при условие че въпросното количество не надхвърля онова, което обикновено е необходимо за консумацията на борда на такива плавателни или въздухоплавателни съдове;
- б) продукти, предназначени за въоръжените сили на държава-членка, които са разположени извън митническата територия на Общността;
- в) малки пратки от нетърговско естество, когато теглото на облагаемото съдържание не надхвърля три килограма за пратка; останалите условия по прилагането на това освобождаване от данъци, с изключение на онези, отнасящи се до стойността на продуктите, са същите като тези, определени в членове 29 до 31 от Регламент (ЕИО) № 918/83;
- г) стоки, съдържащи се в личния багаж на пътници, когато теглото на облагаемото съдържание не надхвърля три килограма на пътник; останалите условия по прилагането на това освобождаване от данъци, с изключение на онези, отнасящи се до стойността на продуктите, са същите като тези, определени в членове 45 до 49 от Регламент (ЕИО) № 918/83;
- д) продукти, попадащи под една от процедурите, предвидени в членове 4 и 5 от Регламент (ЕИО) № 565/80 на Съвета ⁽³⁾;
- е) доставки за кетъринг, посочени в член 42, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 3665/87, като условията, определени в параграф 2, втората алинея, параграфи 3, 4, 5, 6 и 7 от посочения член се прилагат *mutatis mutandis*.

3. Прилагането на параграф 2, буква б) е предмет на представянето пред компетентните органи на държавата-членка, в която е била приета експортната декларация, на сертификат, издаден от съответните въоръжени сили, който потвърждава местоназначението на продуктите, по отношение на които е подадена експортна декларация и на условието, че е гарантирано пристигането на съответните продукти до тяхното местоназначение.

Член 4

1. Освен в случаите, когато експортният данък е фиксиран предварително или определен чрез тръжна процедура, приложимата

⁽¹⁾ ОВ L 351, 14.12.1987 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 105, 23.4.1983 г., стр. 1.

⁽³⁾ ОВ L 62, 7.3.1980 г., стр. 5.

данъчна ставка е тази, която е в сила на датата, на която митническите власти приемат експортната декларация, отнасяща се до продуктите, за които се начисляват експортни данъци. От момента на такова приемане продуктите остават под митнически контрол докато напуснат митническата територия на Общността.

Въпреки това, с изключение на случаите на непреодолима сила:

- когато съответните продукти напуснат митническата територия на Общността след 60-ия ден от датата, на която е била приета експортната декларация, или
- в случаите, когато доказателство за излизане от митническата територия на Общността не е предоставено в рамките на период от 12 месеца от датата, на която е била приета експортната декларация,

експортната данъчна ставка е най-високата от ставките, които са в сила по време на периода от датата на приемането на експортната декларация до датата, на която продуктите напуснат митническата територия на Общността; когато предварително е била определена ставка по-висока от най-високата приложима ставка, то тази ставка се начислява.

За целите на предходната алинея, не се взема предвид възстановяване на износа, фиксирано през посочения период.

Доказателство за излизане от митническата територия на Общността се предоставя в съответствие със същата процедура като онази, която се прилага за възстановяването. Когато такова доказателство не е предоставено в рамките на период от 12 месеца от датата, на която експортната декларация е била приета, за датата на излизане от митническата територия на Общността се счита последният ден от този период.

2. Датата, на която експортната декларация е приета, е оперативната дата за определяне на количеството, естеството и характеристиките на продукта, който се изнася.

3. За целите на настоящия член най-високата експортна данъчна ставка е стойността на експортния данък:

- изразена в екю,
- която е най-висока за продукта и съответното местоназначение за периода, през който се сравняват ставките.

4. Експортен данък, определен съгласно тръжна процедура, представлява предварително фиксиран данък.

Член 5

1. Експортният данък се събира от държавата-членка, на която принадлежи митническата служба, която приема експортната декларация.

2. Когато експортният данък варира според местоназначението:

- а) данъкът, който е в сила за местоназначението, посочено в експортната декларация, упомената в член 4, параграф 1, се начислява, а всяка разлика между стойността на този данък и тази на най-високия данък, който е в сила на датата на приемане на експортната декларация, се покрива от гаранция;

- б) когато се предоставя такава гаранция, износителят трябва, освен в случаите на непреодолима сила, да предостави доказателство в рамките на 12 месеца от дата на приемане, че продуктът е бил внесен; такова доказателство се предоставя по начина, предвиден в член 18 от Регламент (ЕИО) № 3665/87;
- в) когато доказателството, посочено в буква б), не е предоставено в рамките на предписания период, продуктите се смятат, освен в случаите на непреодолима сила, за пристигнали до местоназначението, по отношение на което се начислява най-високата данъчна ставка, а гаранцията се задържа и разглежда като експортен данък;
- г) когато доказателството, посочено в буква б), се предостави в рамките на предписания период, гаранцията се освобождава според местоназначението, на което продуктът е пристигнал и пропорционално на количествата, по отношение на които е предоставено такова доказателство; всяка сума от гаранцията, която не е освободена, се задържа и разглежда като експортен данък;
- д) когато износителят предостави доказателство в рамките на уточнения в буква б) период, че продуктът е пристигнал до местоназначението, по отношение на което данъкът е по-нисък от този, който се начислява, дължимата сума се коригира, а дадената гаранция се освобождава;
- е) гаранцията се състои или от депозит в брой или от гаранция, издадена от институция, която отговаря на критериите, определени от държавата-членка, в която е приета експортната декларация.
3. Когато периодът, посочен в параграф 2, букви б), в) и д), не е бил спазен, въпреки че износителят е положил усилия да получи доказателството навреме, този период може, по искане на износителя, да бъде продължен за такъв срок, какъвто компетентният орган на държавата-членка износител смята за необходим с оглед на обстоятелствата.

Член 6

Когато доказателството, посочено в четвъртата алинея на член 4, параграф 1 и/или доказателството, посочено в член 5, параграф 2, буква б), са предоставени в рамките на шест месеца от изтичането на периода, определен в тези членове, дължимата сума по данъка е:

- а) данъкът, който би бил събран, ако упоменатият период е бил спазен;
- б) плюс 15 % от разликата между събрания данък и сумата, посочена в буква а).

Член 7

След като депозираната експортна декларация по отношение на продуктите, посочени в член 2, буква а), е била приета, последните вече не се смятат за обхванати от член 9, параграф 2 от Договора и съответно се пренасят в съответствие с член 1, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 222/77 на Съвета ⁽¹⁾ относно транзитното преминаване през Общността.

⁽¹⁾ ОВ L 38, 9.2.1977 г., стр. 1.

Член 8

1. Продукти, които са предмет на експортен данък, се пренасят между две държави-членки в съответствие с дял III от Регламент (ЕИО) № 1062/87.

2. Отправната митническа служба по смисъла на Регламент (ЕИО) № 222/77 предприема необходимите стъпки, за да гарантира, че експортният данък, посочен в буква в), се събира:

- а) когато документ за вътрешен транзит в Общността, посочващ дадена служба, която принадлежи на държава-членка, като получаваща митническа служба, не съдържа вписването, посочено в член 21 от Регламент (ЕИО) № 1062/87 (второ вписване), тъй като съответният продукт не е бил предмет на експортен данък при заверяването на декларацията за вътрешен транзит в Общността; и
- б) когато, съгласно споразумението между Европейската икономическа общност и страните от ЕАСТ относно общ транзитен режим, този продукт е представен на дадена служба в страна от ЕАСТ; и
- в) когато експортен данък, въведен след датата, на която е била заверена декларацията за вътрешен транзит в Общността, е бил в сила на датата, на която продуктът е бил представен на получаващата митническа служба.

3. В случай, че износителят убеди компетентният орган, че стоките са напуснали митническата територия на Общността на дата, когато никакъв експортен данък или данък, по-нисък от този, посочен в параграф 2, не е бил прилаган, не се събира данък или, когато е уместно, се събира по-ниският данък.

4. За целите на настоящия регламент страните от ЕАСТ са Австрия, Финландия, Исландия, Норвегия, Швеция и Швейцария.

Член 9

1. По отношение на продукти, които се пренасят при условията, предвидени в членове 24 и 25 от Регламент (ЕИО) № 1062/77, се депозира обезпечение в съответствие с член 24, параграф 2 от същия регламент, за да се гарантира, че дължимият експортен данък се събира, ако тези продукти не се внесат отново в митническата територия на Общността.

2. Веднага след предоставянето на доказателство в отправната държава-членка, че продуктите са били внесени отново в митническата територия на Общността, гаранцията се освобождава пропорционално на количествата, по отношение на които такова доказателство са предоставя.

Член 10

Когато даден продукт се пласира съгласно една от опростените процедури, предвидени в дял IV, глава I от Регламент (ЕИО) № 1062/87 за превоз до получаваща гара или за доставяне на получател в митническата територия на Общността, отправната

митническа служба не може да разреши промяна в договора за превоз, която би дала възможност превозът да приключи извън упоменатата митническа територия, освен ако не са предприети необходимите стъпки, за да се гарантира, че дължимият експортен данък е начислен. В такива случаи приложимата експортна данъчна ставка е тази, която е в сила на датата, на която експортната декларация за трети страни е приета от отправната митническа служба.

Член 11

1. Когато експортен данък е в сила и продуктите се изнасят отново съгласно втората алинея на член 6, параграф 2 или втората алинея на член 11, параграф 3 от Регламент (ЕИО) № 1430/79 на Съвета ⁽¹⁾, се депозира гаранция, равняваща се на експортния данък.

2. Гаранцията, посочена в параграф 1:

- а) се освобождава когато решението относно молба за възстановяване или опрощаване на импортни данъци е положително;
- б) се задържа и разглежда като експортен данък, когато:
 - решението, упоменато в буква а) е отрицателно, и
 - експортният данък не е платен в рамките на 30 дни от деня, в който е издадено уведомлението за плащане.

Член 12

По време на периоди, в които данъчната ставка, приложима за даден продукт, е по-висока от нула, експортните лицензи за този

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 19 януари 1989 година.

За Комисията
Ray MAC SHARRY
Член на Комисията

продукт могат да бъдат отменени, а заявленията за такива лицензи оттеглени, по искане на заинтересованата страна, освен в следните случаи:

- а) лицензът уточнява сума за възстановяване, фиксирана предварително или определена посредством тръжна процедура;
- б) лицензът е бил издаден в отговор на заявление, депозирано в ден, в който налагането на данък е било приложимо, като денят на депозиране на заявлението, се определя в съответствие с член 15 от Регламент (ЕИО) № 3719/88 на Комисията ⁽²⁾;
- в) заявлението се отнася до лиценз, попадащ под букви а) или б).

В такива случаи, гаранцията, отнасяща се до лиценза, се освобождава незабавно.

Член 13

1. Регламент (ЕИО) № 645/75 се отменя.
2. Позоваванията на отменения регламент съгласно параграф 1 се считат за позовавания на настоящият регламент.

Позоваванията на членовете на отменения регламент следва да се тълкуват съгласно таблицата за съответствие в приложението.

Член 14

Настоящият регламент влиза в сила на 1 април 1989 г.

⁽¹⁾ ОВ L 175, 12.7.1979 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 331, 2.12.1988 г., стр. 1.

ПРИЛОЖЕНИЕ

Таблица за съответствие

Регламент (ЕИО) № 645/75	Настоящия регламент
Член 1	Член 1
Член 2, параграф 1	Член 2
Член 2, параграф 2	
Член 2а	Член 11
Член 3	Член 3
Член 4	Член 4
Член 5	Член 5
—	Член 6
—	Член 7
Член 6	Член 8, параграф 1
Член 7	Член 9
Член 8	Член 10
Член 9	—
Член 10	Член 12
Член 11	Член 13
Член 12	Член 14